

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ, ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਏਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਕਤ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਆਏਗੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੱਲ ਭਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੰਡਰ - ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਅਟੈਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਮਤਲਬ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਟੈਸ਼ਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ? ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ! ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੇ ਫੇਰ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਹੋ। ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ। ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਚਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਤੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫੱਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਫੱਸੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਈਆ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਾਓ। ਹੋ ਮਾਂਝੀ। ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਫੱਸੀ ਪਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕੈਣ ਕਰੋ? ਉਹ ਕੋਈ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਭ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟਕ ਪਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਫੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕੰਡੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਸਕ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੇਰ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਵੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਦਿ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਉਹ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਆਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਬੁੱਧ ਨੇ ਬੋਧੀ, ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਨੇ ਇਸਲਾਮ - ਸਭਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰਾਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਟ੍ਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਟੈਸ਼ਨ, ਤੇ ਝੱਟ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਝੂਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬੱਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਡਿਟੈਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਘਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਸਮਝੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੁਰੂਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਅਰਜੁਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ..... ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਂਝੀ ਤਾਂ ਉਝ ਨਾਂਵ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਨਾਮ ਪੈ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰਾਣੇਸ਼੍ਵਰ ਬਾਬਾ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ, ਉਹ ਅਮਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਦਬੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਦਬੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡੇਗੇ ਨਹੀਂ, ਲਟਕਾਈ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਜਲਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਸੂਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਸੂਰਗ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰਾਕੇ ਮੂੰਹ ਸਮਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਵਖਾਇਆ ਹੈ, ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ।

ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਫਾਰ ਏਵਰ (ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ) ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਕਦੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਪੱਟੀ ਬੰਨਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤੇ ਰਚੈਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਦੂਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਮਝੋ। ਬਾਬਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਚਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ 3 ਚਿੰਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਾਈਟ - ਹਾਊਸ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਈਆ ਹੈ ਜੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਪਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸੇਸ਼ਲ ਸੇਸ਼ਾਇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੈ - ਸਭਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਦਿਲਾਸੇ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਆਖਰੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ - ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜਪੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ। ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਲੋਕੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਬਾਬਾ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤੇ ਇਹ ਧੁਨ ਵਿਚ ਬੈਠੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਛੁਟਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਫੇਰ ਸਭ ਛੁੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੋਚਰਾ ਖਾਕੇ ਥੋੜੀਹੀ ਮਾਨੀ (ਰੋਟੀ) ਲੈਣੀ ਹੈ। ਮੋਚਰਾ ਬਹੁਤ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਨੀ (ਰੋਟੀ) ਘੱਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਥੋੜਾ ਮੋਚਰਾ (ਸਜਾ) ਤੇ ਮਾਨੀ ਚੰਗੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲੂਹਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਥੇ ਦੇ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ! ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਣ। ਸਭ ਤਾਂ ਆ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹੇ ਹਿੰਦੂ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਨਾ। ਪਰ ਉਹ ਸੀ ਪਾਵਨ, ਇਹ ਹਨ ਪਤਿਤ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੇਭੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਕਾਲਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

ਸਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੋਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਫੇਰ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਾ ਦੈਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਨਾ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਇੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਓ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਾਂਚ ਕਰ ਲੈ ਆਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸਭਦੀ ਨਈਆ ਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਡਿਟੈਚ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ, ਦੂਜਾ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧ। ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿ:ਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਇਸਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਪਲੈਨ ਵਿਦੇਹੀ, ਸ਼ਾਕਸ਼ੀ ਬਣ ਸੋਚੇ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਲੇਨ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੇ।